Sic deus cū ſeipm̄ cogitauit ſimilē ſui imaginē p oīa formauit. Et ideo hoc verbū ymago vel ſimilitudo dei dr. ſ; michil aliud niſi eadē eſſentia exp̄mitur. vn̄ ⁊ h̄ verbū dicitur q̄ſi vere bonū.

Quomodo creatura in deo vita eſſe dicatur.

¶ Fratres. ¶ ca. xij.

Q Vomō dicitur oīe qđ factū ſit in ipo vita fuerit? Num lapides q̄ ſtolidi ſūt in verbo dei viuūt? M. Omīs creatura triphariē ſubſiſtē dr. in deo. in ſeipa. in nobiſ. In deo vita immutabilis. in ſeipa ſb̄a cōmutabilis. in nobis ſimilitudo rerū ymaginabilis verbi grā lapis in ſeipſo eſt ſb̄a mutabilis q2 in calcem ꝯuertibilis In nr̄a cogitacōne ſimilitudo lapidis. in arte dei eſſentia interminabilis. vite durabilis. Cū eni artifex domū facē cogitat. iā domus in ipa arte viuit quā poſtmodū manuſ edificat. ſ; illa quā manuſ erigit corruet. illa vero q̄ in arte viuit pmanet. Nichil eni eſt aliud ars q̄z aīa. cū aīa nl̄ aliud ſit q̄z vita. Sic v̄bū dei nl̄ ē aliud q̄z ars eiꝰ et ars nl̄ aliud ē q̄z ipa vita In hac cūcta immutabilr pmāebūt. q̄ in ſb̄a ſui mutabilia deficiūt.

¶ Quō pſona filij ſola ſit incarnata. ¶ Frēs.

Q Vm euidēs racō idē verbū cū ¶ ca. xiij. patre ⁊ ſpiritu vnam indiuiduā ſubſtantiam inexpugnabiliter probauerit quomodo ſolum incarnari potuit. Si eni a patris et ſpūs eſſentia ē ſepatu; ⁊ ſit ſinglariter in hūanitate.

conſtat ꝓfecto ꝙ pr̄is ⁊ filij et ſpūs ſancti ſb̄a
nō ſit indiuidua· que potuit pati ſepacōis diſ-
crimina· ¶ M· Sicut ſempiterna virtus diuini-
tatis ꝑ ea q̄ facta ſūt ɔſpiciūtur poteſt intelligi
ſic hoc ꝓfundū nimis occultū per ea q̄ in nobis
gerūtur racōe ꝑſcrutante poterit inſpici. Notū
eſt eni ꝙ humana mens verbū ɔmunis locuti-
onis ex ſe cogitādo gignit· et inde verbū in mē-
te et memoria ſimul vna eſſentia exiſtit· Cū ve-
ro mens verbū ſuū alijs innoteſcere cupit cum
eadē cogitacōne q̄ nichil aliud ē q̄ʒ verbū ſuū·
et cū memoria diſponit ꝙ idē verbū corpus vo-
cis induat et auribꝫ audibile. et cordibꝫ audi-
entiū viſibile ꝓcedat· et etiā lr̄is corpus ſuum
ligari ⁊ videri ꝑmittit· et tamen inuiſibile ma-
nens de eſſentia mentis et memorie nō recedit·
Non ergo mens neqꝫ memoria ſed ſolū verbū
ſingulariter ſonuit ꝑ corpus vocis ſenſibile.
et tn̄ inſeꝑabiliter manſit in eſſentia mentis et
memorie inuiſibile· Sic ſūmus pater verbū ſuū
ſeip̄m cogitādo genuit qđ in pr̄is ⁊ ſpūs ſan-
cti eſſentia ſimul coeſſentiale ſubſiſtit· ſ; tamē
nec pater nec ſpūs ſanctus· ſ; ſolū verbū qđ ē
pr̄is filius ſingulariter hūanū corpus induit·
ſenſibile ſe hominibꝫ prebuit· corpus ſumptuꝫ
indigna pati permiſit· et ip̄m inſeparabiliter in
eſſentia patris et ſpiritus inuiſibile et impaſſi-
bile permanſit·

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf